

PARAULA I VIDA

«Via lucis» - Pel camí de la Llum (2)

Reflexionem avui sobre **les 4 primeres** de les **14 estacions de «llum» i de vida** que conformen el **Via-lucis**. Són aspectes del ric Misteri de la Pasqua que contemplem i celebrem cada diumenge i a cada Eucaristia.

1. Jesús ressuscitat conquereix la vida veritable. El text que ens pot ajudar és de *1a Corintis 15,3-21*. Llegim-lo i reflexionem. En tota persona humana hi ha un anhel de vida i d'eternitat, que queda insatisfet i decebut amb la vellesa, la malaltia i la mort. Portem inscrit a l'ànima un destí etern. Però Crist ho ha donat tot a la Creu i ha «guanyat» la vida per tots. Ell ha ressuscitat: és la revelació que per tradició viva hem rebut, la que ens ajuda a obrir una perspectiva nova, gran. No quedarem decebuts. El Senyor que s'apareix ressuscitat a tants

testimonis, ens obre la vida veritable, la vida amb Déu, per sempre. Demanem la gràcia de la fe i uns ulls ben grans per captar i agrair, com els apòstols, el do de la Resurrecció del Crist.

(Podem fer silenci o resar un Parenostre, una Avemària i un Glòria).

2. El sepulcre buit mostra que Jesús ha vençut la mort. Text: *Lluc 23,56-57*. No trobem Jesús entre els morts, ni l'hi hem de buscar. Ell està viu, per sempre. Habita «els cels», amb Déu. És Déu. El sepulcre ens ensenya a esperar amb fe i perseverança l'acció divina. Però està buit. Crist ha matat la mort. Als apòstols i a Maria Magdalena els va ser un signe, que unit a les aparicions, «mostra» la veritat de la Resurrecció, que també va afectar el cos de Jesús, que ara és glorificat. Té llagues, però glorioses. És ell, però transfigurat. I la seva Resurrecció és penyora de la nostra: «creiem en la resurrecció de la carn i la vida veritable». El sepulcre no és la darrera paraula sinó la vida eterna.

3. Jesús baixa als inferns i mostra el seu triomf. Podem llegir el *Catecisme de l'Església Catòlica*, núm. 624: «Déu va disposar que el seu Fill morís i tastés la mort, conegués l'estat de mort, de separació entre l'ànima i el cos durant el temps comprès entre el moment d'expirar de la creu i el moment de ressuscitar». Jesús realment mor, i davalla fins a les buidors més grans. Cap situació no queda sense la seva presència de salvació. Salva els qui esperaven la misericòrdia de Déu (des dels primers homes, fins al darrer) i se'ls emporta a una vida nova, més excel·lenta encara que la primera creació. Tots els abismes de pecat i de dolor els ha visitat i redimit el Senyor.

4. Jesús ressuscitat s'apareix a la Verge Maria, la seva Mare. Aquesta aparició no narrada en els Evangelis ha estat transmesa per la tradició i l'art. St. Ignasi diu que, com que tenim enteniment, ja comprenem que fou ella la primera en rebre l'aparició del Fill, de tan units com estaven en l'amor. La Verge Maria ens ajuda a entrar en el goig de la Resurrecció del seu Fill, que només l'amor pot captar. Ella estima Jesús, no l'abandona a la Creu, ni quan l'espasa li traspassa l'ànima, l'acull dolorosa abans de la sepultura i sap esperar contra tota esperança, perquè creu. Ella ens pot ensenyar a estimar-lo del tot. Ella és la Mare de l'Alegria i de l'Esperança.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

► Recomanem resar sovint aquesta bellíssima pregària, redactada amb motiu d'aquesta jornada: «Jesús, bon Pastor, seguint el vostre exemple i el vostre manament ens posem en estat de pregària insistent i confiada i preguem a l'amo dels sembrats que enviï treballadors a la seva Església. Que les Esglésies particulars, les comunitats parroquials, les famílies cristianes i els ce-

naclcs vocacionals s'omplint de vitalitat per proposar amb valentia i promoure sol·licitament les vocacions al laicat, a la vida consagrada i al ministeri presbiteral, per a l'extensió del vostre Regne. Vós, Senyor, no deixeu de cridar també avui els qui heu escollit per a una vida d'especial consagració. Doneu als qui heu cridat la joiosa disponibilitat per a dir-vos sí. Santa Maria, vós que vàreu acollir el pla diví, sigueu el seu model i la seva intercessora. Amén.»

GLOSSA

Vull ser amic de Jesús

La directora d'una escola de barri em refereix el fet següent. Succeí a tercer de primària del seu centre. El professor i tutor del curs comparteix religió. Ha estat parlant del baptisme a les classes i de la importància de ser «amics de Jesús». Han treballat durant diverses setmanes el tema. Un dels alumnes el seguia amb gran atenció. Al cap de poc temps, truca la seva mare a l'escola per parlar amb el cap de pastoral i li explica que el seu fill va arribar a casa fa unes setmanes i li digué: «Mare, vull que em bategin. La meua vida no pot continuar així. Vull ser amic de Jesús. M'has d'explicar com ho hem de fer.»

La directora reflexionava així: «Personalment, penso que el fet que aquest professor sigui una persona creient, practicant i compromesa, molt implicada en l'acció pastoral, no només dins de l'escola sinó també a fora, ha ajudat que aquest infant es decidís a plantejar a la seva mare el desig de rebre el baptisme. Crec molt en la importància dels models per als infants. En aquest cas, el professor és dels que predica amb l'exemple, testimonia la fe i transmet la seva vivència». «Lavors Pere digué: Qui pot privar de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres? Tot seguit va manar que els bate-

gessin en el nom de Jesucrist» (Ac 10, 46-48).

Aquest infant iniciarà un llarg camí —la seva relació personal amb Déu Pare— seguint el seu amic Jesús. Tot just és al punt de sortida. S'iniciarà, també, la seva comunió amb els altres batejats. Rebut en l'Església, responen a una crida, convindrà que trobi les ajudes necessàries per perseverar en el camí que comença, l'ajuda que l'iniciï i l'acompanyi, sense defallir, en la seva relació amb Déu mitjançant la pregària, per tal que se senti fill estimat, els testimonis encoratjadors que l'esperonin a obrar el bé, a retornar al Pare sempre que se n'allunyi...

De ben segur que conservarà un agraïment sincer pel seu professor. Gràcies a la seva mediació, ha rebut el do de la fe, el desig de ser «amic de Jesús», i pregarà per ell. Quin goig per al professor complir la proposta original de Jesús!: «... i us faré pescadors d'homes» (Mc 1,17). Un professor que, encara que passin els anys, també pregarà pel seu alumne perquè estigui atent al pas del Déu de l'amor per la seva vida i faci la seva voluntat, perquè segueixi les seves crides, perquè n'esdevingui testimoni...

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Cant espiritual (fragment)

Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre, què més ens podeu dar en una altra vida?

Perxò estic tan gelós dels ulls, i el rostre, i el cos que m'heu donat, Senyor, i el cor que s'hi mou sempre... i temo tant la mort!

Amb quins altres sentits me' fareu veure aquest cel blau damunt de les muntanyes, i el mar immens, i el sol que pertot brilla? Deu-me en aquests sentits l'eterna pau i no voldré més cel que aquest cel blau.

(Barcelona, 1909-1910)

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

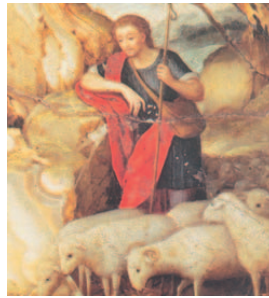
R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assereña i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungint el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Jesucrist, Bon Pastor. Obra sobre alabastre d'un pintor italià anònim (s. XVI). Sagristia de la catedral de Palència

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés, Pedro, de pie con los Once, pidió atención y les dirigió la palabra: «Todo Israel esté cierto de que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías.» Estas palabras les traspasaron el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y bautizaos todos en nombre de Jesucristo para que se os perdonen los pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo.

Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos y, además, para todos los que llame el Señor, Dios nuestro, aunque estén lejos.» Con estas y otras muchas razones les urgía, y los exhortaba diciendo: «Escapad de esta generación perversa.» Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día se les agregaron unos tres mil.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que jutja amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Si obrando el bien soportáis el sufrimiento, hacéis una cosa hermosa ante Dios. Pues para esto habéis sido llamados, ya que también Cristo padeció su pasión por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas.

Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca; cuando lo insultaban, no devolvía el insulto; en su pasión no profería amenazas; al contrario, se ponía en manos del que juzga justamente. Cargado con nuestros pecados subió al leño, para que, muertos al pecado, vivamos para la justicia. Sus heridas os han curado. Andabais descarriados como ovejas, pero ahora habéis vuelto al pastor y guardián de vuestras vidas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús «Os aseguro que el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda, y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas, camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños.» Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «Os aseguro que yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estrago; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»

 LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,11-18 (o bé: Jn 10,1-10) □ **dimarts:** Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30 □ **dimecres:** Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50 □ **dijous:** Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20 □ **divendres:** Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 □ **dissabte:** Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14 □ **diumenge** vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.): Ac 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12.

COMENTARI L'entrada

Una porta té una funció molt concreta i important. És el lloc d'entrada (i de sortida), que permet l'accés a l'interior d'una casa o d'un local de qualsevol tipus. És el lloc de la selecció, on es deixa passar els coneixuts i es barra el pas als desconeguts. La porta dóna seguretat i protecció.

Jesús, que aprofita qualsevol element del seu entorn per fer-se entendre, juga de diverses maneres amb la imatge de la porta. Situat en el context rural dels seus oients, pensa en el corral de les ovelles, més concretament en un gran tancat on els pastors aplegaven els ramats per guardar-los durant la nit. Al matí els anaven a buscar

per dur-los a pasturar, cadascú els seus. Els lladres podien aprofitar la foscor i endur-se les ovelles saltant per un altre lloc, encara que la porta estigués vigilada. Jesús es compara amb el bon pastor, que entra per la porta i que a més coneix una per una les ovelles i les crida pel seu nom. La imatge suggereix que Jesús es preocupa de cadascun dels qui el segueixen, que els coneix personalment i que busca el seu bé. La fe cristiana comporta una relació personal de confiança amb Jesús.

Continuant en el mateix ambient de pastors i de ramats, Jesús es compara també amb la porta de les ovelles. Ell és el lloc d'entrada i de sortida ade-

quat. És a dir, conèixer Jesús, fer-ne cas, seguir les seves indicacions... això és el que dóna la certesa d'anar pel bon camí. El qui passi per ell, és a dir, el qui visqui d'acord amb els seus ensenyaments, pot sentir-se segur.

Jesús és la porta. O, com diu en un altre lloc de l'Evangeli de Joan, és el camí, la veritat i la vida. En temps de desconcert, quan tantes persones no saben quin camí triar ni de qui refiar-se, Jesús és a punt per retornar confiança i seguretat a tots els qui escoltin la seva veu i posin en pràctica les seves paraules. Ell és la porta que condueix a la veritat i a la llibertat.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Isaac (1) Un sacrifici misteriós

Hem vist la fecunditat de la fe del patriarca Abraham. Hem descrit la seva capacitat de fer una lectura sagrada dels esdeveniments de la realitat quotidiana. El Gènesi, però, ens planteja una altra escena ben difícil d'interpretar. Segons el text, Déu posa a prova la fe del patriarca en demanar-li que li ofereixi el seu propi fill, Isaac, en holocaust (*Gn 22*).

Una anàlisi històrica del text ens pot aportar una certa llum. Amb freqüència els llibres històrics de la Bíblia descriuen com el sacrifici d'infants era una pràctica habitual entre els pobles veïns d'Israel. Sovint, sobretot en el regne del Nord, els israelites es deixaven influir pels costums dels pobles veïns i assimilaven algunes pràctiques religioses estrangeres que eren incompatibles amb la seva fe.

Per aquest motiu, la Llei i els Profetes prohibeixen pràctiques com l'endevinació, la invocació dels difunts, la idolatria o la prostitució sagrada. I en aquest context, cal en-

tendre la narració del sacrifici d'Isaac. En realitat, és una denúncia d'aquesta pràctica abominable. En lloc del fill, se sacrifica un moltó agafat per les banyes a uns matolls. Així, el sacrifici dels infants és substituït, des del punt de vista ritual, per la cerimònia de consagració dels primogènits (*Ex 13,11-16*), un precepte que va haver de complir el mateix Jesús (*Lc 2,22s.*).

Al capdavant, el text que en apareença ens presenta un Déu exigent fins a l'extrem, de fet està amarant d'una intuïció força innovadora: la defensa dels drets dels infants. En el fons, una denúncia explícita de l'infanticidi, una pràctica religiosa que els redactors de la Bíblia pretenen eradicar. Els protagonistes de la Bíblia, immersos en una cosmovisió determinada, s'atreveixen a ser una veu discordant i, des del punt de vista de l'ètica, proclamen uns valors que la resta de la humanitat no havia descobert.

Josep Otón

(*Històries i personatges*. Ed. Claret, Barcelona 2009)

EDUCAR

La educació en valors en la doble moral

Antes a los valores se les llamaba virtudes. No obstante, ambos términos tienen en común algo muy importante que los caracteriza: son hábitos. Es decir, han tenido que ser educados, entrenados y practicados para alcanzar su pleno rendimiento.

«La virtud es un hábito operativo bueno», dijeron Aristóteles y santo Tomás, cada uno en su tiempo. Ahora se oye hablar mucho de crisis de valores, nuevos valores, valores emergentes, valores democráticos, valores tradicionales, valores cívicos o contravalores.

En una encuesta realizada el año 2000 por Javier Elzo y colaboradores, se vio que los valores más citados por los padres españoles de edades comprendidas entre los 30 y los 50 años, que les gustaría observar en sus hijos, eran: los buenos modales, la responsabilidad, la tolerancia y el respeto hacia los demás.

Los valores sociales más propugnados por la población adulta son: la defensa de los derechos humanos, la tolerancia, la solidaridad... Aunque en esto de los valores los adultos —y también los jóvenes— solemos aplicar una doble moral: hay unos valores proclamados y unos valores buscados en la práctica, que suelen ser: el bienestar a toda costa, el éxito social a cualquier precio, la diversión plena, el culto al cuerpo para mantenerse siempre joven, etc.

Por otro lado, tenemos la doble moral de los jóvenes. Dejando aparte la numerosa juventud sana que no hace ruido ni escándalos, hay otro colectivo que pregona unas cosas y hace otras. Así, los valores juveniles propugnados son el respeto por la naturaleza, la vida sana, el pacifismo, la tolerancia o la solidaridad. Mientras que en otros jóvenes, los valores (negativos en este caso) buscados son la ingesta abusiva de alcohol y otras drogas, las conductas desinhibidas y de alto riesgo o la preocupación desmesurada por el cuerpo.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

JOSEP LLUÍS VÁZQUEZ BORAU

El valor de l'amistat

El filòsof i teòleg Josep Lluís Vázquez Borau sempre s'ha sentit atret per la figura de Carles de Foucauld per «la seva amistat amb Déu, expressada en l'adoració eucarística, i la seva amistat i entrega als més abandonats i allunyats de la fe cristiana». Fruit d'aquest interès, Vázquez Borau va fer la tesi doctoral, que porta per títol *L'amistat com a categoria teològica i evangelitzadora en Carles de Foucauld*, en la qual pretén mostrar com l'amistat té un valor evangelitzador de primer ordre: «Una amistat desinteressada és ja viure d'alguna manera en el Regne de Déu.»

Per què l'amistat va ser tan important en la conversió de Carles de Foucauld?

En un moment de crisi personal, després de l'exploració al Marroc per la qual va obtenir el premi de la Societat de Geografia de París, la bondat i la discreció de la seva cosina, juntament amb la discreció i estimació del pare Huvelin, vicari de la parròquia de Sant Agustí, van fer que s'interrogués per la fe cristiana i, finalment, es penedís de la seva vida anterior, retornant de nou a la fe.

La nostra societat es presenta com un món sense Déu, però a la vegada hi ha una set de transcendent...

No és qüestió de sermons per convertir una persona. És qüestió de mostrar-li molt d'amor. Manifestar-li que se l'estima. Una bondat silenciosa que prega i que espera. Cal anar *desbrossant* el terreny de tot el que pot impedir que arribi amb lluminositat l'amor de Déu. Viure Natzaret en allò de cada dia, sent instruments de pau a la família, al treball, al barri...

Es pot dir que Carles de Foucauld va ser un missioner?

Ell tenia plena consciència que treballava per l'establiment de la fe i de la comunitat cristiana, encara que «ha de passar molt temps». Però mentre això no arribi volia que cristians i musulmans fossin amics. Això no era una pre-evangelització, perquè quan Jesucrist vivia a Natzaret durant la major part de la seva vida com a fill del fuster ja era evangelitzador del seu Pare. Preparant i obrint camins d'amistat ja es va fent present el Regne de Déu.

Oscar Bardaji i Martín

No hay alegría

—Tenemos montones de cosas y de aparatos electrónicos; móviles y juegos; comemos y dormimos... pero no hay alegría.

—Estamos informados como nunca... pero no hay alegría.

—Existen un sinnúmero de lugares pensados para la diversión, como los clubes, las discotecas y otros... pero no hay alegría.

—Hay grandes risotadas, mucho ruido, numerosos placeres para el cuerpo. A los diez minutos de estar solos —en silencio— se agolpan en el interior el vacío, la fugacidad, el mal sabor de boca y el alma desencantada, tal vez derrotada. Es el sinsentido de la vida... De ahí que no haya alegría.

Philip Lersch, director del Instituto Psicológico de la Universidad de Munich (Alemania) afirma que existe:

—«Una alegría superficial —fisiológica, caracterial—, relacionada con la diversión; está ligada al momento concreto de placer; es de efecto pasajero, parcial, limitado, temporal». Lersch añade:

—«Y una alegría interior que es profunda, espiritual. Viene de darle sentido a la propia vida y de la vivencia de la fe. Ella da a nuestros pensamientos y a nuestra voluntad una dirección concreta. Además, la alegría proporciona una brillantez especial en las percepciones de cada momento y nos muestra todo el horizonte —objetivo de nuestra existencia— a una nueva luz.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

15. ✚ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor; sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagnesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. Dilluns. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i màrtir del secret de confessió; sant Simó Stock, prevere carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.

17. Dimarts. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. Dimecres. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. Dijous. Beat Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. Divendres. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. Dissabte. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

Benedicció de Rams

Mons. Vives fa la benedicció

La celebració del diumenge de Rams a totes les esglésies de la nostra Diòcesi d'Urgell, va dur el diumenge dia 17 d'abril a grans aplecs de fidels per a beneir els palmers, palmes i rams per a aclamar el Crist que entra a la ciutat de Jerusalem, i comença la seva Passió, tot celebrant el diumenge dels Rams.

A la Catedral de Sta. Maria de la Seu d'Urgell l'Arquebisbe Joan Enric presidí la processó i l'Eucaristia i va exhortar a viure deixant «entrar» dins nostre la Llum i la salvació de Jesucrist, la seva Persona i el seu missatge, en aquest dia que Ell entra a Jerusalem.

Consagració dels Sants Olis

Dilluns Sant va aplegar els sacerdots de la diòcesi per a la Jornada Sacerdotal i la celebració de la Missa Crismal amb la consagració dels Sants Olis. La diada va servir per a homenajar al P. Joaquim Maria Folqué Nicolau, s.d.b. que ha celebrat les noces d'argent i també les d'or de Mn. Ignasi Monttraveta i Cinca del Bisbat de Solsona que és Rector a la diòcesi d'Urgell. També s'ha fet un breu recordatori dels sacerdots traspassats des de la darrera Pasqua: Mn. Àngel Carrera, Mn. Josep M. Tella, Mn. Josep Vilà, Mn. Josep M. Mora (Bisbat de Terrassa).

A la Missa, celebrada a la Catedral d'Urgell, es va fer la renovació de les promeses sacerdotals, la Consagració del Crisma i la benedicció de l'Oli dels Malalts i l'Oli dels Catecúmens.

Durant la Jornada Sacerdotal, la Superiora de la Congregació de la Sagrada Família, Gna. Irma Beretta, oferí una conferència als preveres tot glossant la personalitat de la futura beata Mare Janer amb el títol: «Anna Maria Janer. Dona coratjosa. Carisma engrescador. Missió universal.»

Celebracions de la Setmana Santa a Urgell

Així com a moltes parròquies del Bisbat, el Via Crucis a la Catedral de la Seu d'Urgell va aplegar un gran nombre de fidels. Mn. Josep M. Mauri, Vicari General; Mn. Antoni Cagigós, Degà del Capítol catedralici i el Rector de Sant Ot, Mn. Xavier Parés van fer la lectura dels passos, seguint el Sant Crist i envoltats pels fidels. El recorregut va resseguir el casc antic de la ciutat. En retornar a la Catedral, el P. Feliu va fer les paraules de tancament de la celebració, exhortant els assistents a seguir el Crist, i la seva experiència, que depassa la d'un home normal abocat a la mort: «perquè Crist és únic», i els seus ensenyaments ens ajuden a sobreposar-nos a les creus que cadascun porta en la seva vida quotidiana. A la parròquia de Sant Esteve, a Andorra la Vella, el Via Crucis també va aplegar un gran nombre de fidels, tot i l'amenaça de pluja.

Via Crucis a la Seu i a Andorra la Vella

A les parròquies més importants de la Diòcesi es van fer processons de Divendres Sant, al vespre. La Processó de la Preciosíssima Sang de la Seu d'Urgell es va dur a terme amb la participació de totes les Confraries i les imatges que acompanyen en una pietosa i multitudinària processó, que prové ininterrompudament des de 1603. Hi va participar l'Arquebisbe d'Urgell acompanyat pels dos Vicaris generals, així com les autoritats de la ciutat, Canonges, i molta gent, amb alguns penitents. I va ser contemplada amb reverència i silenci per prop de 3.000 persones. És la més participada de tot el Pirineu.

Sant Crist durant la processó

El diumenge de Pasqua Florida, a més de la litúrgia que celebra i fa viure la joia del Crist Ressuscitat, hi ha tot un seguit de tradicions populars arrelades a la festa pasqual. Entre elles les populars *caramelles*, cançons que recullen en les seves lletres l'esperit religiós pasqual a diferents parròquies del nostre Bisbat, que encara hi són molt presents. Així a la parròquia de Ponts, ja de bon matí els cantaires de totes les edats es van trobar per a iniciar la seva cantada que els va portar durant tot el matí pels diferents carrers de la vila de Ponts. A la Seu d'Urgell, els més petits van fer una cantada per a l'Arquebisbe al Claustre de la Catedral.

Caramelles a Ponts i a la Seu d'Urgell

Mons. Vives presideix la Vetlla Pasqual

La Vetlla Pasqual, mare de totes les vetlles, i l'Eucaristia de la qual brollen totes les altres Eucaristies i els sagraments, va ser celebrada amb tota solemnitat a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan Enric Vives i concelebrada pels Canonges i alguns preveres de la ciutat, amb l'assistència dels seminaristes. Un bon nombre de fidels, a pesar de la climatologia adversa, hi va assistir.

El foc nou beneït, el ciri amb la Llum del Crist i la processó d'entrada, el cant de l'Exultin donà pas a la Vetlla on foren proclamades totes les lectures de l'Antic i del Nou Testament que preparaven el Glòria i després l'Al·leluia anunciat al Bisbe i proclamat amb tota solemnitat i l'Evangeli de les aparicions a les dones segons Sant Mateu. La benedicció de les fonts baptismals de l'Església Mare de la Diòcesi i la renovació de les promeses del baptisme donà pas a la solemne Eucaristia de la nit, que fa present realment el Crist ressuscitat i el dona com a Pa viu baixat del cel.

L'Arquebisbe d'Urgell glossà els passos de la litúrgia de la nit i invità tothom a acollir la joia de la Pasqua de Resurrecció i a comprometre's a fer-se'n testimoni arreu.

Mons. Vives durant la Vetlla

LA PLETA

33è Pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell a Lourdes

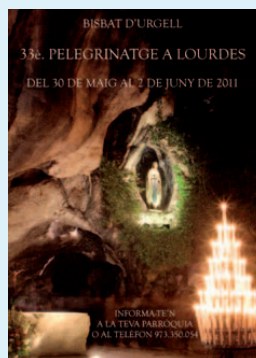
Un any més l'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell pelegrinarà, si a Déu plau, al Santuari de Lourdes, dels dies 30 de maig al 2 de juny de 2011.

Com en els anys anteriors, hi prendran part uns 600 pelegrins provinents de tots els indrets del Bisbat d'Urgell i un petit grup dels Bisbats veïns de Solsona i de Lleida. D'entre els participants hi haurà prop d'un centenar de malalts, 90 infermeres i 35 camillers. El Sr. Arquebisbe, acompanyat d'una dotzena de sacerdots de la diòcesi, presidirà les principals celebracions del pelegrinatge.

El santuari de Lourdes, al llarg d'aquests tres anys, vol ajudar a viure a fons la dimensió espiritual del pelegrinatge tot seguint l'exemple de

vida de pregària de Sta. Bernadeta. Si l'any passat ens convidava a ser conscient del senyal de la creu en la vida del cristià, enguany se'ns invita a resar com ella resava la pregària del Parenostre.

La participació a les celebracions del Santuari de Lourdes, esdevé, any rere any, un moment fort de pregària i de vivència eclesial. Els malalts

participen amb gran devoció a l'Eucaristia i reben amb una profunda fe la benedicció amb el Santíssim Sagrament, després de la joiosa processó. Amb gran amor els fidels preguen a Maria, al llarg de la processó de les torxes, amb el rès del Sant Rosari. La Missa Internacional d'enguany no se celebrarà el dimecres com és tradicional, sino el dijous en escaure's la gran solemnitat de l'Ascensió i que amb tanta devoció se celebrarà a França, ajuda tots els pelegrins a viure el sentit Catòlic i Universal de l'Església, estesa d'Orient a Occident.

Amb gran il·lusió, l'Hospitalitat del Bisbat d'Urgell es prepara per a participar en el 33è pelegrinatge.

Mn. Ignasi Navarri
Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes a Urgell